

Nieuwsbrief 2022-11 (november), regio Den Bosch

Introductie

Dag lieve mensen allemaal,

U hebt allemaal al de uitnodiging gehad voor de najaarsbijeenkomst op 20 november aanstaande waar we te gast zijn in het Gildehuis Sint Jacob in Zeeland.

Ik verheug mij er heel erg op om eerst samen aan de wandel te zijn, dan met elkaar te lunchen en om tijdens het middagprogramma weer leerzame en inspirerende verhalen te horen.

Eén van de sprekers is Twan van der Steen. Hij gaat vertellen over zijn pelgrimstocht dit jaar. Twan zou het fijn vinden als hij niet alléén aan het woord is.

Hij zal u daarom ook uitnodigen om een stukje met hem mee te reizen.

De volgende thema's kunnen hierbij aan de orde komen:

- * Verwachtingen over de Weg/Camino die je gaat lopen en eventueel de hindernissen van te voren
- * Hulp van anderen onderweg
- * Spirituele ervaringen
- * Religieuze ervaringen? In het algemeen motivatie om te gaan!
- * Ontmoetingen met medepelgrims
- * Spirituele ervaringen in relatie met het één zijn met de natuur
- * Fysieke ongemakken en dergelijke
- * Jacobusmomenten (hulp als je stuk bent!)
- * Voldoening na afloop; heeft het gebracht wat je wenste of ?
- * Veranderingen in je leven? Wel/niet?.

Ooit heb ik een setje pelgrimeerkaarten met vragen, suggesties en citaten voor onderweg aangeschaft, 1e druk 2017(www.pelgrimeer.eu)

Volgens de makers "een wandelmaatje voor de ziel: op je pelgrimstocht naar een inspirerende bestemming en verder op je levensweg".

Voor deze nieuwsbrief heb ik er wat onderwerpen uitgehaald. Ik vond het zelf wel helpen om nog eens na te denken over de betekenis van pelgrimeren.

Misschien spreekt het u ook aan? Als u er meer over wil weten, de kaarten kunt u lenen!

Hierbij:

De oproep: Ooit heeft het idee van een pelgrimstocht jouw pad gekruist. Hoe verliep die oproep? Wie was de boodschapper? Moest je moed verzamelen? Waarom besloot je om nú echt te gaan? De stap van droom naar daad, een spannend moment? Wat betekende de reis voor je? Wat heb je te geven en wat wil je ontvangen? Wat wil je met je reis afsluiten, achter je laten?

Het vertrek: Hoe nam je afscheid? Wie en wat liet je achter? Was afscheid nemen moeilijk voor jou? Wat betekende dat voor de thuisblijvers? Welke zekerheden kon je loslaten en welke (nog) niet? Je bent vertrokken en de hele weg ligt nog vóór je. Welk gevoel gaf je dat? Welke eerdere momenten in je leven lijken hierop? Welke stap in je leven was meer dan de moeite waard en welke stap wil je niet meer zetten?

Op reis: Thuis, ver van huis. Voelde jij je op sommige plaatsen thuis zodra je er kwam? Kreeg je op bepaalde momenten een helder inzicht? Wat hield je bezig? Ging je geest zijn eigen weg tijdens het lange lopen? Welke gastvrijheid heb je onderweg ervaren? Was het makkelijk voor je om die gastvrijheid te aanvaarden? Wanneer zat je onderweg in een dal? Welke beproevingen ben je tegengekomen? Wie of wat hielp je om uit het dal te komen? Vragen als "waarom doe ik dit eigenlijk"? Hoe was het voor jou om te vertragen? Is tijd je vriend of je vijand? Hoe zat het met de stilte tijdens je reis? Kon je die echt toe laten? Onderweg zijn met jezelf. Was je goed gezelschap voor jezelf? Leer je op reis meer over jezelf? Ga je je eigen weg of in dat van een ander? Wat verwacht je van een reisgenoot en wanneer is een ontmoeting volgens jou echt wezenlijk? Enz. enz.

Aankomst: je reis is ten einde en je staat voor de kathedraal van Santiago. Is dat het einde of een nieuw begin? Hoe voelde de aankomst en had je die zo verwacht? Heb je nu ook het doel van jouw tocht bereikt? Wat neem je mee naar huis voor jezelf en de thuisblijvers? Wat betekent de terugreis voor je?

Tot ziens op 20 november....
Marianne

Ondertussen in de Bossche regio

Camino café

Hoi allemaal,

Op woensdag **9 november** is er weer een camino café in de regio Den Bosch.

Het café start om 19.00 uur en duurt tot ongeveer 21.00 uur.

Het camino café wordt gehouden in het Mariapaviljoen, Burgemeester Loeffplein 70a, 5211 RX 's-Hertogenbosch.

Consumpties zijn voor eigen rekening. Graag per consumptie, of aan het einde van de avond alles, bij de bar afrekenen.

Mocht je nog vragen hebben, stuur dan een mail naar het [Camino Café Den Bosch](#).

Groetjes,

Esther Kuijsters

Pelgrimeren voor de jeugd

De werkgroep pelgrimeren voor de jeugd in onze regio, wil hierbij een oproep doen om in contact te komen met mensen die op één of andere manier bemoeienis hebben met scholen (basisonderwijs en voortgezet onderwijs). Mogelijk heeft de werkgroep dan via deze mensen een ingang om het Pelgrimeren voor de Jeugd te introduceren.

Graag uw reacties naar het mailadres van [de regio Den Bosch](#).

Regiowandeling

De reguliere regiowandeling van november vervalt in verband met de wandeling tijdens de najaarsbijeenkomst. De volgende regiowandeling is op zaterdag 17 december 2022 (in verband met feestdagen 1 week eerder dan normaal) en wordt voorbereid door Veronie vd Broek.

Impressie regiowandeling september 2022

Op 24 september 2022 was er door Liesbeth Spijkers en haar zwager Jan Spijkers een regiowandeling voorbereid in de omgeving van Vught. 24 deelnemers traden aan voor een rondje van ca 19 km langs de IJzeren Man, het kamp Vught en de Bossche Broek.

[Klik hier voor het verslag](#)

Impressie regiofietstocht oktober 2022

Op 8 oktober 2022 was er door Stephanie van Breugel en haar man Joop een regiofietstocht voorbereid vanuit Schijndel.

14 deelnemers fietsten vanuit Schijndel een rondje van ca 50 km via St. Michielsgestel, Esch, Haaren, Oisterwijk, Het Roond, Boxtel, Gemonde en weer terug naar Schijndel.

[Klik hier voor het verslag](#)

Impressie regiowandeling oktober 2022

Op 22 oktober 2022 was er door Paul Selten een regiowandeling voorbereid in de omgeving van Beers. 24 deelnemers traden aan voor een rondje van ca 20 km vanuit Beers naar Cuijk, Katwijk, Linden, rondom de Kraaijenbergse Plassen terug naar Beers.

[Klik hier voor een verslag-/ fotoimpressie](#)

Dagboek fragment

Camino inglés

Op 2 augustus vertrokken we met de vliegtuigmaatschappij Vueling naar Santiago de Compostela om de Camino inglés te lopen. Met "we" bedoel ik mijn kleinkinderen Mila (14 jr), Amber (12 jr), mijn vrouw Lia en ik (Theo).

Mila en Amber hadden wel wandelervaring doordat ze drie keer een huttentocht hadden gelopen in de Alpen met hun ouders en ons. Ze hebben ons gezegd dat ze wel eens een camino met ons wilden lopen. Dat vonden we natuurlijk heel leuk maar we vroegen ons af of dat wel goed zou gaan.

Normaal vinden ze wandelen niet leuk. En hoe ervaren ze 2 weken zonder ouders op pad met eventuele tegenvallers zoals blaren, hitte en andere ongemakken?

We hebben hun zo goed mogelijk voorbereid op dingen die ze kunnen verwachten van een camino. Zo hebben we met de rugzakken een wandeling van 8 km gelopen in de Drunense Duinen en dat vond vooral Amber heel zwaar. Ze had van te voren nauwelijks gegeten en na een pauze bij de Rustende Jager kreeg ze buikpijn van een te stevige lunch.

Op 3 augustus namen we de bus naar de havenplaats Ferrol in noord Spanje. Vanaf daar kwamen vroeger de pelgrims uit Engeland en Ierland aan wal. De tocht naar Santiago van daaruit is 115 km, dus voldoende lang voor het verkrijgen van een compostelana, mits je 2 stempels per dag kunt laten zetten in je credential.

De 9 loopdagen varieerden van 10 tot soms 17 km. Omdat het vakantie was waren de meeste gemeentelijke herbergen snel vol en moesten we een andere slaapplek zoeken.

De privé herbergen waren steeds gereserveerd door reisbureau's die ook voor bagagevervoer zorgden. We zagen veel pelgrims met kleine rugzakjes die via zo'n bureau hadden geboekt.

Gelukkig hebben we veel hulp gehad van herbergiers die rond gingen bellen zodat we steeds een overnachting konden krijgen. Daardoor hebben we een keer 3 km terug moeten lopen naar een hotel, maar de meisjes hebben niet gezeurd.

Die dag hadden we 17 km gelopen en 's middags lopen is zwaar vanwege de warmte. De eerste dagen vertrokken we om 8 uur, maar vanwege de warmte stelden de meisjes zelf voor om een uur eerder te vertrekken.

Lia en ik hadden al 4 camino's gelopen en konden deze camino inglés vergelijken met de vorige camino's.

We vonden deze de minst mooie. De bewegwijzering was prima, dat wel, maar we liepen veel over asfalt wat extra warm was en minder het gevoel gaf in de natuur te lopen. We kwamen weinig supermarkten of barretjes tegen waar we konden eten of drinken. Pelgrimsmenu of menu del dia zijn we niet tegen gekomen. Buiten de volle herbergen waren er vaak weinig overnachtings-mogelijkheden omdat het vakantie was en de toeristen de pensions en hotelletjes hadden geboekt.

De
aankomst in
Santiago
(het
tunneltje
met
doedel-
zakspeler)
was voor
Lia en mij
wel
emotioneel.

Voor de
vijfde keer
aankomen en nu met onze kleindochters voelde
heel bijzonder. Maar ook hier waren alle overnachtingen
volgeboekt, want het was ook nog een heilig jaar, dus extra
druk (na corona).

Maar Jacobus was ons niet vergeten. Midden op het grote plein kwam een vrouw naar ons toe en vroeg of we een slaapplaats zochten. Ik had haar wel willen omhelzen net als bij Jacobus.

De dag daarna wilden we dat gaan doen in de kathedraal. We sloten ons buiten aan bij een lange rij wachtenden. Eenmaal in de kathedraal (met mondkapje op) werden we een trap af geleid (naar de crypte) in plaats van een trap op naar de achterkant van het beeld van Jacobus. Dat zal wel vanwege corona maatregelen zijn geweest.

De meisjes vonden de
grote stad niet zo
interessant. Daarom
zijn we met de bus
naar Finisterre gegaan
waar ze volop genoten
van het lange strand en
het koude zeewater.
's Avonds zijn we met
tassen vol picknick-
spullen naar de kaap
gelopen en daar
genoten we van een
mooie zonsondergang.

De volgende dag hebben we een mooie duinwandeling gemaakt via een lang plankenpad naar het noordelijke strand waar niet mocht worden gezwommen. Maar ook daar hebben de meisjes zich goed vermaakt en hebben Lia en ik nog een pad omhoog genomen voor een prachtig uitzicht over deze baai.

Weer terug in Santiago gingen we weer naar dezelfde vrouw voor de laatste overnachting in Santiago. Dat had ik met haar afgesproken, dat dacht ik. Ze vertelde ons dat ze ons een dag later had verwacht.

Ik had op haar kalender gekeken en de dag aangewezen waar MA boven stond. Voor mij was dat maandag, maar in Spanje is dat MARDI oftewel dinsdag. Maar gelukkig was er nog plaats in herberg Seminario Menor (klein seminarie).

De volgende dag gingen we voor één euro p.p. met de bus naar het vliegveld.

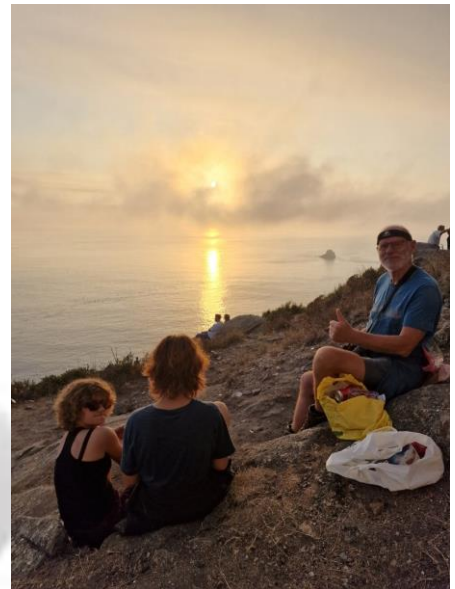
De meisjes wisten niet (Lia en ik wel) dat hun moeder ons kwam afhalen op Schiphol.

Je kunt je voorstellen dat de meisjes uit hun dak gingen toen ze blij verrast hun moeder weer zagen. Omdat haar auto maar 5 zitplaatsen had moest hun trotse vader nog een uurtje geduld hebben om zijn dochters te kunnen omhelzen en feliciteren.

Met een gezamenlijke avondmaaltijd sloten we deze onvergetelijke ervaring af.

Lia en ik hebben erg met Mila en Amber. tijdens de corona minder vaak. Maar maken, met alle met medepelgrims, elkaar toe. en nacht met elkaar meisjes ook heel open in hen omgng. band, die we toch al

Theo Vergeer

genoten van de camino
Op hun leeftijd en ook periode zagen we hen door deze tocht samen te avonturen en contacten groeiden we weer naar Doordat we 14 dagen dag optrokken waren de naar ons toe over wat er Daardoor werd de fijne hadden, nog versterkt.

En dan nog even dit ...

Pelgrimsreize 1

Ik moet op weg gegaan zijn, maar ik weet
Niet meer, waarom ik ben gegaan en hoe
Ik juist de richting koos naar 't Oosten toe,
En of ik mij bewust was, wat ik deed.

Ik volgde steeds een ster, die voor mij scheen,
Ik vroeg geen weg, ik werd niet bang of moe.
In blijde zekerheid: het geen ik doe
Dat moet ik doen, ging ik mijn weg alleen.

Van Jacqueline E. van der Waals

De Regiocommissie Den Bosch
Marianne, Theo en Rinse

